

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. P. P.**, bývajúceho v Ž., zastúpeného JUDr. T. P., advokátkou so sídlom v Ž., proti žalovanej **Slovenskej republike – Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, **o zaplatenie 1 789,15 € (53 900,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11 C 190/2005, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. júna 2008 sp. zn. 3 Co 507/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobou podanou na Okresnom súde Bratislava I 6. decembra 2005 sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 53 900,-- Sk spolu s príslušenstvom titulom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom v právnej veci o ochranu osobnosti, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 19 C 49/2002. Za škodu považoval nevrátenie súdneho poplatku okresným súdom, ktorý zaplatil za dovolanie voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 Co 46/2004 z 20. októbra 2004, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol uznesením sp. zn. 4 Cdo 28/2005.

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 8. septembra 2006 č.k. 11 C 190/2005-52 žalobu zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Zamietnutie žaloby odôvodnil tým, že nečinnosť súdu prvého stupňa a nevrátenie súdneho poplatku žalobcovi po odmietnutí dovolania Najvyšším súdom Slovenskej republiky nie je možné subsumovať pod nesprávny

úradný postup podľa § 9 ods. 1, ale pod § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon“). Okresný súd mal preukázané, že súd prvého stupňa, na základe návrhu žalobcu na vrátenie súdneho poplatku za dovolanie, tento návrh už zamietol uznesením, ktoré rozhodnutie bolo na základe odvolania žalobcu potvrdené odvolacím súdom, ktorého právnym názorom je súd viazaný. Z uvedeného vyplýva, že neboli splnené podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Právne rozhodnutie odôvodnil § 3 ods. 1, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, § 9 ods. 1 zákona a čl. 1 ods. 1 veta prvá a čl. 2 ods. 2, 3 Ústavy SR.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací na odvolanie žalobcu rozsudkom z 19. júna 2008 sp. zn. 3 Co 507/2006 potvrdil rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny. Žalovanej trovy odvolacieho konania nepriznal. Potvrdzujúce rozhodnutie odôvodnil tým, že v konaní nebol preukázaný nesprávny úradný postup okresného súdu v tom, že by tento súd bol nečinný a nekonal o vrátení súdneho poplatku za dovolanie, a preto by žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody podľa § 9 ods. 1 zákona. V danom prípade mal odvolací súd preukázané, že o nevrátení súdneho poplatku bolo právoplatne rozhodnuté (uznesenie okresného súdu bolo potvrdené odvolacím súdom). Týmto právoplatným rozhodnutím sú preto súdy i štátne orgány viazané a vec sa nemôže prejednávať znova. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil § 9 ods. 1 zákona, § 134, § 159, § 170 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalobca. Dovolanie odôvodnil § 241 ods. 2 písm.a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm.f/ O.s.p. Namietal, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok krajského súdu a rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Podmienky prípustnosti dovolania bolo preto potrebné skúmať v zmysle § 238 O.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

V prejednávanej veci dovolanie nesmeruje proti takému rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Dovolanie podľa § 238 ods. 1 O.s.p. preto nie je prípustné. Nejde ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci nerozhodoval (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Nejedná sa ani o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Dovolanie preto podľa § 238 O.s.p. prípustné nie je.

S prihliadnutím na námietku dovolateľa, ale tiež vzhľadom na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z väd uvedených v § 242 ods. 1 O.s.p., neobmedzil sa

dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou vadou v zmysle § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Žalobca v dovolaní nenamietal, že by v konaní došlo k procesným vadám v zmysle § 237 písm.a/ až e/ a g/ O.s.p. a existencia procesnej vady takejto povahy nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

So zreteľom na obsah dovolania, dovolací súd osobitne skúmal, či v konaní (ne)došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm.a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm.f/ O.s.p.).

Pod odňatím možnosti pred súdom konať treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Dovolateľ prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. vyvodzoval z toho, že súd riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie. Tým porušil práva žalobcu na spravodlivé súdne konanie a odňal mu možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia opravných prostriedkov. Rozsudok je tak nepreskúmateľný, nejasný, nezrozumiteľný, a teda nezákonný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil ani túto podmienku prípustnosti dovolania namietanú dovolateľom, ktorá mala spočívať v odňatí jeho možnosti konať pred súdom v dôsledku ním tvrdeného nedostatočného odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu. Podľa názoru dovolacieho súdu, odvolací súd svoje rozhodnutie náležite skutkovo i právne odôvodnil a toto odôvodnenie zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobcu smerovalo proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné podľa § 238 O.s.p. nie je; keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.), bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 a § 224 ods. 1 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. októbra 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

